

Előfizetési árak:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Fél évre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Nyilttér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr. Bérmentlen levelek csak ismert kezek-től fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:

vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtatnak helyben:

Stark Nándor és Dezső Sándor könyvkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Szentés, 1889. július 29.

Cséplési időszakban, mint a milyenek idejét ma éljük, ritkán látunk Szentésen oly népes közgyűlést, mint a milyen f. hó 29-én a városi képviselőtestületé volt. A városatyák részéről a nagy érdeklődést a közpénztárnál tapasztalt szabálytalanságok folytán a városban szerte terjedt gyanúsító hírek okozták.

Az utóbbi időkből kelleténél is több része volt városunk közönségének a hűtlen pénzkezelés szegyenének gyalázatával, kárával foglalkozni, s így egész természetes, ha most már a legkisebb gyanús hirre is idegesség szállja meg a publikumot és aggódó érdeklődéssel néz eléje, hogy mi lesz már megint? — Ismét sikkasztás felett kell e ítélőszéket űlni?

Nem kellett.

A közpénztárnál a pénztárvizsgálat tünet ugyan fel szabálytalanságot és rendtelenséget; de a hűtlen kezelés határozott tényéről szó sincs. — A pénztárból vizsgálatkor hiányzott 85 frt; de ez is számítási hibából elfizettetett s a pénztárnok által nyomban megtérítettén, a pénztárnál e szerint a vizsgálat végeredményéhez képest semmi hiány nincs konstatálva.

A pénztárnok és ellenőr a tapasztalt szabálytalanság láttára állásaikról lemondtak. Lemondásuk okául azt hozván fel, hogy a közpénztár annyira zsufolva van teendőkkel, hogy ott a mai munkaerő mellett kifogástalan pénzkezelés lehetetlen.

Ezt a pénztárnok és ellenőr már a tavasszal jelezték a közgyűlés előtt s kérték, hogy az ártéri kirovások szedésére külön pénztárt állítson fel. A közgyűlés ezt el is fogadta s elhatározta egy külön pénztár felállítását, de ez effektuálva azután azért nem lett; mert akkor éppen bizottsági tárgyalás alatt állt az új vizsabályozási törvény, mely külön rendelkezik az ártéri kirovások kezeléséről, s így a város nem akarta, hogy esetleg ezen törvény végleges rendelkezésével egybe nem illő pénztári állást szervezzen, mely később csak terhét képezhetné a városnak. — S így, midőn ezen külön pénztár felállítása egyidőre elejtett, akkor a közgyűlés azt mondta a pénztári tisztségnek, hogy vigyék továbbra is az ártéri kirovások beszédését és ezért külön pót-díjat kaptok. Ők ezt elfogadták; pedig az lett volna a korrekt eljárás, hogy már akkor kijelentették volna, hogy ez oly teher a pénztári tisztségen, melynek a pénztár kezelésénél zavar és baj lesz a vége.

No, de mindegy. Bármiként legyen a dolgot, egy tény, hogy pénzhiány nincs, a vizsgálat hűtlen kezelést nem konstatál és a pén-

tári tisztség maga önként félre áll, hogy egy, talán képesebb és nagyobb munkaerőt képviselő tisztségnek nyisson utat.

A képviselőtestület a lemondást el is fogadta, s a megüresedett pénztárnoki állásra egy, az állam szolgálatában kipróbált munkaerőnek bizonyult szakképes embert, az ellenőri állásra pedig városunk egyik kitűnő pénztárnokának szintén ezen pályára képzett fiát alkalmazta a képviselőtestület, s ezzel a képzelhető legszerencsésebb módon esett át a város a közpénztári hivatalnál talált válságon.

S adja Isten, hogy ily esettel sem a képviselőtestületnek, sem nekünk ne legyen módunk újból foglalkozni!

Városi közgyűlésből.

Népes közgyűlése volt városunk képviselőtestületének f. hó 29-én, melynek tárgysorozat szerint fő-tárgyát a közpénztárnál megtartott vizsgálat már ismeretes eredménye, s a lemondott tisztviselők állásának betöltése képezte.

Sarkadi polgármester pont 9 órakor megnyitá az ülést és mindenekelőtt bejelenté, hogy a pénzügy-miniszter elrendelte Szentés város határanak újraszabályozását, s a szegedi kataszteri helyszínelési felügyelőség Pichler becsőbiztosát már ki is rendelte e munkát keresztülvitelére, ki a jövő hét elején szándékozik az osztályozást megkezdeni.

Jelzé egyúttal a polgármester, hogy a város által e tárgyban a pénzügyminiszteriumhoz kiküldött bizottság Horváth Gyula, városunk diszpolgáranak személyes közbenjárásához fűzött legtöbb reményt, de ő akkor, mikor a küldöttség első ízben Bpsten járt, Bécsben, a delegációs ülésben volt, most azonban Zajzonból táviratát vette Horváth Gyulának, melyben értesíti, hogy Szentés város fontos ügyében kész a küldöttséget a pénzügyminiszterhez vezetni, s e célból f. hó 30-án Bpstre utazik. A polgármester tehát bejelenté, hogy a küldöttség Bpstre fog menni s igyekezni fog a pénzügyminiszteriumnál odahatni, hogy a már ismeretes rendelet visszavonassék.

A közgyűlés Sima Ferenc, Balogh János, Fekete Márton, Kristó Nagy István, Szeder János, Zsoldos Ferenc és ifj. Bartha János felszólalása után utasítá az ezen ügyben kiküldött bizottságot, hogy mindent tegyen meg a miniszteri rendelet végrehajtásának elhárítására. S ha mégis az eljárásnak fogantja nem lenne, a polgármester azonnal hívjon össze közgyűlést.

Ezután következett a közpénztár vizsgálatára vonatkozó, lapunk más helyén ismertett jelentés és pénzügyi bizottsági javaslat. — A javaslat azt mondja, hogy a közgyűlés fogadja el a lemondást és miután a pénztárnál hiány nincs s a lemondott pénztári tisztség vagyoni felelőssége a multa nézve így is fenáll, tekintsen el a képviselőtestület a tisztség ellen különben alkalmazni feltétlen szükséges fegyelmi eljárástól.

A közgyűlés Balogh János, Fekete Márton, Kristó Nagy István és Udvardi Sándor képviselők felszólalása után, a pénztárvizsgáló bizottság javaslatának elfogadása mellett, elfogadta Szűcs János pénztárnok és Keresztes Nagy Imre lemondását és

ezek helyére pénztárnokul Soós László postatisztet, ellenőrré ifju Széll Imre városi napdíjast helyettesíté, egyszersmind ezen állásnak végleges betöltése iránt a pályázat kihirdetését elrendelé.

Most következtek a városi birtoknyilvántartói hivatal és hivatalnokra vonatkozó városi közgyűlési határozatokra keletkezett megyei végzések felolvasása. A megye, mint tudjuk, nem hagyta helyben a város határozatát. A városi közgyűlés, Sima Ferenc és Filó János képviselők indítványára, szemben Petrovics Soma, Kristó Nagy István és Udvardi Sándor véleményével, elhatározta, hogy a megyei közgyűlés végzése ellen felebbezéssel él.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

— **Milyen lesz az új közigazgatás?** E kérdésre ad általánosságban választ a N. Fr. Presse budapesti levele. Nevezett bécsi lap szerint a közigazgatási reform-javaslatnak még a konturája sincsen meg, kivéve a közigazgatási bíróságokra vonatkozó javaslatot, a miniszterek azonban már teljesen egyetértének a reform alapelveiben. A reformot nem meríti ki a közigazgatási közegek kinevezése, hanem magában foglalja a közigazgatási testületek szervezését és hatáskörük szigorú megvonását. A kivitelt fokozatosan, szerves összefüggésben fog történni, a tervezetek logikus rendjétől csak égető szükség esetére lesz eltérés. Az alkotmányos alapjogok, amennyiben nem maradnak érintetlenül, ki fognak terjesztetni és törvényben fognak megállapíthatni. A régi intézményből lehetőleg megahagyják mindazt, a mi a reform céljával összefér. A megye, a főispán, alispán, főszolgabíró és szolgabíró megmaradnak; a forma a régi marad, csak a tartalom lesz új. A megyék területiális beosztása is lényegében a régi marad. Az 1848. óta történt változtatások azzal egészítettnek ki, hogy a polgári elem és az intelligencia is elfoglalják majd a megyében az őket megillető helyet. A megyék szabad véleménynyilvánítása, határozathozatala és írásbeli érintkezése a közélet minden kérdésében, tehát politikai kérdésekben is: változatlan marad. A szolgabírótól felfelé az állam fogja kinevezni a hivatalnokokat. A nagyobb megyék egy alispán helyett többet kapnak. A főispán hatáskörét, mely közigazgatási és politikai feladatokból áll, törvény fogja körülírni. A kormány bizalmi férfiak lesz a vidéken. Mint most, úgy ezentúl is a kisebb megyékből kettőnek, vagy többnek a kormányzása csak egy főispánra bízatik. A reform legkényesebb feladata az önkormányzatot kiterjeszteni a legtagabb határig, valamint cselekvő és ellenőrző képességét saját körében biztosítani. A reform három főcsoportra fog oszlani: a községek, városok és megyék adminisztrációjára. Először is a községekre és megyékre kerül a sor, a városoknál — mostani közigazgatási szervezetük mellett — a szükséges változtatásokat legutóljára lehet hagyni. A legutolsó nagy restauráció minden valószínűség szerint f. évi decemberre iratik ki. A választás tudvalevőleg hat évre szól, de mihelyt a reform életbe lép, egyszersmind érvényesülni fog az általános jogszabály; Lex posterior

deroget priori. A hat évre megválasztott tisztviselő egyszerűen elveszti állását, ha az új közigazgatás értelmében a kinevezésre nincs kvalifikálva, vagy bármi más okból alkalmatlan. A reform a nemzetiségeket sem hagyja figyelmen kívül. Az új közigazgatás egész tendenciája a magyar nemzeti állam megszilárdítása, mindazáltal itt az alkalom, a szigorú állami ellenőrzés lehetővé teszi a nemzetiségek bevonását a közös munkába, a nemzeti állam veszélyeztetése nélkül.

Helyi és megyei hírek.

A viharok.

A f. hó 24-én, majd ismét 27-én városunk és külterülete felett dühöngött orkányszerű vihar és jégeseő pusztításai fájdalmasan szomorú képet nyújtanak; kertek-, szőlők-, szántóföldek-, fák- és épületekben egyaránt tetemes a kár. A f. hó 24-iki vihar Sarkadi Nagy Mihály fábriai szelmalmáról letépte a vitorlákat, ettől északkeleti irányban, a körülbelül két kilométerre levő Sváb-féle szélmalom vitorláit csak végig cirógatta a bordák erejéig. Ugyanitt a dohányláblák teljesen épen maradtak, míg ettől ismét északkeletre, két kilométernyi távolságban a Mikec-féle földön teljesen megsemmisítette azt, ugyannyira, hogy most a szegény kertészek egész évi munkájuk gyümölcsét sirva kaszálják.

Dónáton és a vele szomszédos Lajos-Szálláson, Mágocon, továbbá N.-Királyságon van az összes határban a legtöbb kár. E területen több, mint 200 épületről mondhatni, hogy: „a házuknak nincs teteje, kilátszik a szelemenje stb. (az is, ha megvolna!) 30—40 cm-teres fák többször kiesve, az őszi gyümölcsstermés teljesen megsemmisítve.

Noha a kukoricák a földön hevernek, nagyon rossz termés nem várható; mert a csövek nem szenvedtek sérülést.

Hogy ember élet esett-e áldozatul? ezideig még nem jutott tudomásunkra.

Az „ítélet“ elmúlt, a moraj lecsendesült, az ég kibékült a földdel, az ember újra irgalmat nyert. A dühöngő orkán egy pillanatra elnémitotta az emberi lélek démonait, helyébe lépett a szeretet; mert az általános félelem az embert közelebb hozta az emberhez.

A kegyelmet nyert emberek egymást kölcsönösen vigasztalva, s a szelek és viharok Urának — sze-

rencés megmenekülésekért — háált rebegeve, tatarozzák szétdult fészkeiket.

— **A kataszteri ügyben** Sarkadi polgármester vezetése alatt kiküldött bizottság a mai napon Budapestre utazott, hogy Vekerle pénzügyminis-ternél Horváth Gyula városunk diszpolgára és Törs Kálmán városunk országos képviselőjének vezetése mellett kérelmezzék a részletes kataszteri osztályozás iránt kiadott rendelet visszavonását.

— **Helyettesítések.** A városi közpénztárnál lemondás folytán üresedésbe jött állásokra a f. hó 29-én tartott képviselői gyűlés által Soós László postatiszt és ifj. Széll Imre helyettesítették, előbbi a pénztárnoki, utóbbi az ellenőri teendőket ellátásával bízván meg.

— **Teleki Géza** gróf, az új belügyminiszter, leiratot intézett a törvényhatóságokhoz, melyben utasítja őket, hogy ezentúl a közigazgatási bizottság féléves tevékenységi jelentésében pontosan kitüntendők, hogy hány ülésen elnökölt a főispán, hányon az alispán vagy polgármester, s mi volt oka esetenként a főispán távollétének? — továbbá a közigazgatási bizottság tisztviselői és választott tagjai mily mérvben vettek részt az ülésekben, s ha nem vettek részt, igazolták-e távollétüket?

— **Pályázatok.** Szentes városánál lemondás folytán üresedésbe jött közpénztárnoki és közpénztári ellenőri állásra hirdet pályázatot városunk polgármestere. A pénztárnoki állás 700 frt évi fizetés és 200 frt fizetési pótlék, az ellenőri állás 500 frt évi fizetés és 150 frt fizetési pótlék javadalmazással van egybekötve. A pályázati kérvények f. évi aug. 10-éig adandók be a polgármesteri hivatalnál. Hivatali biztosítékul a pénztárnok 1600, az ellenőr 1000 frtot tartozik betenni.

— **Színházi műsor.** A városi színházban ma, kedden, a „Válás után, vagy: oh azok az anyósok“ című kitűnő francia vígjáték kerül színre. Holnap, szerdán, Karcag Vilmos eredeti társadalmi színműve: „A hitves“, — csütörtökön a mult hétről elmaradt „Sabinnők elrablása“ című bohózat, szombaton pedig, Halmayné felleptével, a „Czigánybáró“ operette adatik.

— **Az asszonyirtó.** Gyömbér Pál, a határozatos rablógyilkos bűnperének végtárgyalása f. évi aug. 12-én veszi kezdetét a szegedi kir. törvényszék-nél. A végtárgyalásra igen sok tanu van beidézve.

— **Keresd az asszonyt!** Tragikomikus jelenetnek volt színhelye f. hó 28-án délután egyik putribeli ház, melyben, míg a feltékenység ördöge, ez a zöd szemű szörny, be nem fészkelte magát, valóságos idilli élet folyt. Egy, Don Juan hírében álló és hajlamokkal megaldott Zenta nevű Faraó ivadék ugyanis szemét vetett szomszédasszonyára, a Jakób Jancsinak a feleségére, aki hogy szebb és takarosabb-e, mint az ő felesége, nem tartozik a dologra. Jakóbné hajlott a Zenta mézes-mázos szavaira: Julia szívében Romeo is kapott egy kis helyet, s egy darab ideig

háborítlanul élvezte a tiltott gyönyört. Azonban addig jár a korszak a kutra . . . Így történt, hogy Zentáné a fenti napon utána lesett az urának, amint az félve, tolvaj módjára átlópkodott Jakóbnéhoz. Zentáné minden kétséget kizáró bizonyítékát látván megcsalattatásának, bánatos szívvél távozott boldogsága elrablójának házából. Mikor férje hazatért, szemére hányta hűtlenségét. Zenta erre oly dühbe jött, hogy feleségét egy nyujtófával jól elnászpácolta. Az asszony testvérei, kik szintén tanui voltak a bűnös férj gyöngédtelen bánásmódjának, megsokalták a dolgot s husángokkal léptek fel ellene. A családi perpatvarnak az egyik sógor: Péció Ferenc fájdalmas nyögése velett véget, aki, a dühös férj bicskájától megsebezve, eszméletlenül terült el a földön. Zentát ezután a rendőrség vette pártfogásába.

— **A vihar mesterségébe kontárkodott** Kádár Ferenc, amennyiben mesgys szomszédjának, Mikec Lajosnak fél vontatóját a saját földjére vontatta át. Mikec Lajos a sárban maradt lábnyomokból rájövén a turpisságra, kérdőre vonta Kádárt. Kádár megrestelvé a dolgot, 10 forintot adott Mikecnek kárpótlásul, hogy ne tegye meg ellene a törvényes lépéseket. Másnap azonban egyet gondolt és följelentette Mikecet, visszakövetelve tőle a 10 forintot. A bíróság fog tehát ebben az ügyben is igazságot tenni.

— **A nap** augusztus hó folyamán 1 óra 31 perccel fog rövidülni. Augusztus 1-én ugyanis felkél 4 óra 40 perckor, lenyugszik 7 óra 32 perckor; — 31-én felkél 5 óra 19 perckor, lenyugszik 6 óra 40 perckor.

— **Az új bankó átka.** „Amely kutyának veszett nevet költik, annak el kell jpusztulnia,“ tartja a közmondás. Így járt az egyforintos bankó is: az is gyalázta, akinek van, az is, akinek nincs. A mult hétfői hetivásárban például az a csufság esett meg rajta a kölső vásárban, hogy az eladó fél a vevőtől nem akarta elfogadni, azt állítván róla, hogy az egy savanyuvizes üvegről levett ragaszték. S míg egyik hatósági közeg bele nem avatkozott a dologba, nem is vette el, ekkor is csak fejesóvalva.

— **Aki nem szeret dolgozni.** Határ Józsefről szól az ének, akit f. hó 28-án Csákány Imre napszamosnak fogadott meg, hogy neki a kongó-ut homokolásában segédkezzék. Határ egy frtot kapott foglalóul, miből „jó napot“ csinált magának, s mikor a pénz elfogyott, a helyt, hogy munkába állt volna, jó naplopóhoz illően, a piacra ment sétálni; de vesztére, mert Csákányné a gyanutlanl sétalót galléron ragadva, követelte tőle a foglaló visszaadását, esetleg a munkába állást. Minthogy Határ az előbbi nem tehetett, utóbbihoz pedig semmi kedvet nem érzett, egerutat nyerve, időhaldadékat kért Csákánytól, míg a Kurcaparton ügyeit rendezi. — Ezt az időt pedig arra akarta felhasználni, hogy a nádason át megszökjék; terve azonban nem sikerült, mert Csákányné feljelentésére a cserfészekből előhívott rendőrök elfogták s most a dutyiban hűsöl.

A „SZENTESI LAP“ TÁRCÁJA.

Ifjú-vének.

— Elbeszéli egy életének 22-ik évében levő agglégény. —

Nagyon szerettem a sportot.

Igenis szerettem, sőt ma is szeretem; lőni, vívni, úszni, tornázni, gyalogolni, lovagolni, korcsolyázni, csolnakázni.

Remélem, állításom mellett bizonyítanak azok a hölgyek is, kik az én rábeszélésem folytán lettek a sport részére megnyerve, kik az én támogatásom mellett haladtak előre — ezer veszély között — a sport egynemely nemének tanulmányozásában.

A férfiakra azért nem is hivatkozom, mert azok irigyebbek és önzők; mintsem e téren szerzett érdemeimet elismernék, inkább képesek megtagadni, hogy valaha ők is szolgálatában állottak a sportnak.

Nos hölgyeim, igaz-e, vagy nem? Az önök piciny ajka mondja ki az igazságot.

— Persze hogy igaz!

Ifjú koromban minden mozgalomban részt vettem, mely sport-egyletnek megalakítását célozta, s még mindig szívesen támogatom, mert szeretem az erőteljes, ép embert s örömmel szemlélem ma is a *duszadó karokat, domboru keblet, karcsu termetet*; pedig maholnap már öreg ember számba vesznek. Elrepült az idő felettem, *huszonkét éves vagyok*. Ne gondolják ám azért t. olvasóim és szép olvasónőim, hogy lemondottam az élvezetekről. Korántsem! Arra is kérem önöket, hogy azért is legyenek elnézők irányomban, mert szívesen felkeresem a tánctermeket,

mint egykori szenvedélyes táncos s gyönyörrel szemlélem egy sarokból, vagy az ajtófélf mellől (azt hiszem, itt nem vagyok utjában senkinek) a táncoló, az enyelgő párokat, a kipirult rózsás arcokat, bájos mosolyokat, a mamáknak a megelégedéstől (?) kigömbölyödött orcáit; de nekem már véremben van ez a kíváncsiság, s olyan jól esik az én elaggott lelkemnek, hogy mindezt megértem.

A zene hangjai egészen elkábitanak, magával ragad a fiatalságomból megmaradt hév s megelégedve az életkoromtól megkívántató illő *komolyságról*, én is a táncolók csoportja közé vegyülök. Járom én is a tüzes táncot, hogy szinte a lélekzetem is elall, hogy labaim már-már felakarják mondani a szolgálatot. Szerencsémre a „három a tánc“ után vége szakadt s ki-ki helyre vezetve táncosnőjét, ott marad mellette, hogy mondjon neki sok, szép és okos dolgot, vagy pedig karjára fűzve táncosnőjét, sétálgat vele tovább, csak én igyekszem tőle szabadulni.

Helyre kísérve táncosnőmet, köhécselve vonulok ki egy kis hűsítőre a melléktérembe.

Hozzám hasonló koru vénekkel találkozom, kik szintén ugy jártak, mint én. Egyiknek a tyukszeme, másinak a lába, feje, vagy éppen a jobb karja fáj, melylyel táncosnőjét kellett tartania. Harmadiknak a rossz zene tette tönkre jó hall-érzékét, negyedik meg majd megfuladt a portól.

Nekem csak borzasztóan melegem volt. Egy azután — közülünk a legokosabb — eltalálta minden ezen bajok orvoslását.

— Tudjátok mit, öregek! Nem nekünk való mulatság már ez, hagyjuk ezt a fiatalságnak, mi

pedig poharazgatva öljük agyon a mai unalmas éjszakát.

Egy ily alkalommal véletlenül éppen odakerült közénk egy nálunknál (nem ugyan az évek számát tekintve) testben, lélekben egyaránt sokkal fiatalabb ember, egy sportsmann, kinek szálal természetén szinte gyönyörködve pihent a szem, kinek élénk szelleme vidítólag hatott a társaság tagjainak elfásult lelkére.

A bor hatása a nyelvek gyorsabb pergésében, a heves vitatkozásokban kezdett nyilvánulni. Mint mindannyian sport kedvelők és az éjjelezések által megedzett férfiak, természetesen a sportról beszélgettünk; a nyári mulatságokról, téli szórakozásokról, tavaszi szépségversenyéről, őszi lófuttatásokról és a — nőkről.

Ah a nőkről! a női hódításról, mint korunk legkedveltebb sportjáról. Bő tere nyílt mindenkinek érvényesíteni e téren szerzett tapasztalatait, mert a hódításra legcélszerűbb hadieszközök képezték értekezletünk tárgyát. Mai napság, a hadieszközök tökéletesítésének korszakában, a torpedók, golyószórók, Mannlicherek idejében, midőn hölgyeink minden támadásnak oly sikeresen ellen bírnak állani, midőn szemnyilaikkal a legerősebb rohamot is képesek visszaverni, valóban megfontoltság tárgyát képezheti, hogy melyik fegyvernemet ismerjük el a legjobbnak?!

— A virágszál volt a leggyengébb, a szerelmes levél pedig kissé idült, mert kezd kimenni a divatból; az okos szavakat, szellemi torpedókat sem ismerhetjük el, mert — ha tapasztalatból nem is — hallo-másból tudjuk, hogy az ostromlótól ártalmatlanul pattannak vissza. Legcélszerűbbnek bizonyultak: a

Hazánk és a főváros.

— **Beiratás** az állami közép-iparisiskolába. A jövő tanévre az iskola építészeti szakosztályába 18, a gépészetibe 18, a két vegyészetibe 8, a fémvasipariba 7, a faipariba szintén 7 tanuló vétetik fel. A felvételre jelentkezhetnek a 15-ik életévüket betöltött azon tanulók, a kik a gymnasium, reálskola, vagy a polgári iskola négy alsó osztályát jó sikerrel bevégezték s legalább a jelen nyári szünidő alatt a gyakorlatban foglalkoztak s ezt hiteles bizonyítvánnyal igazolják; továbbá azon iparos tanoncok és segédek, a kik az iparos tanulók iskoláját jó sikerrel elvégezték. Az intézet már saját állandó épületében, Budapest, VIII. kerület, Népszínház-utca 8. szám a. van, hol az igazgatóságtól bővebb felvilágosítás nyerhető.

Különfélék.

— **A sikló vasut.** Párisban a minap szakértők és más meghívottak előtt kísérletet tettek egy új találmánnyal: egy új szerkezetű vasutal, a melyhez nem kell mozdony, nem kell kőszén, nem kell villamosság, és a melynek vagonjai nem kerekeken gördülnek, hanem korcsolyákon siklanak tova, óránként kétszáz kilométernyi gyorsasággal. — A kerekek helyét keskeny, alacsony, negyven centiméter hosszú és husz centiméter széles korcsolya-forma szekrények foglalják el, a melyek alacsony síneken nyugszanak. E korcsolyák alul ki vannak vajva és az első vagonból kiinduló csatornán át sűrített vízzel telnek meg, mihelyt az erre szolgáló csapot megnyitják; a nyomás azután fokozódván, a korcsolyák és velők együtt a vagonok fél milliméternyire föl emelkednek és ekkor nagyon vékony vízréteg nyomul a korcsolya és a sín közé, elárasztván a pályát és a vonat ezen vízrétegen tova siklik. — Ha a gépész meg akarja a vonatot állítani, egyszerűen elzárja a csapot, a víznyomás megszűnik, az üres korcsolya odatapad a síhez és a vonat azonnal megállapodik, minden rázkódás, minden lökés nélkül, saját súlyánál fogva. — A lejtőkön való fölfelé haladásnál a vonatot erős nyomású vízszlopok tolják előre, melyeket a pályatestben elhelyezett és a vonat elhaladása közben maguktól megnyíló csövek lövelenek ki. E vízszlopok a vagonok alatt azoknak egész hosszában elfutó turbinált hoznak mozgásba. A víznyomás 10 és 20 kiló között változhatik és lehetővé teszi, hogy a vonat 140—200 kilométernyi sebességgel haladjon, a milyen gyorsaságot kerekeken járó vasutaknál elérni lehetetlen. — Tegyük hozzá, hogy a mint a vonat elhaladt, a víz, mely hajtására szolgált, medencékben összegyűlemlik, hogy az utána következő vonat által ismét felhasználhassék. Ennek következtében a vízfogyasztás nagyon csekély; egyéb költség még kevesebb, mert nem kell sem szén, sem mozdony, sem komplikált gépezet; a sűrített víz mindent pótol és elvégzi munkáját egészen zajtalanul és nyugodtan, minden rázás nélkül. — A sikló vasut föltalálója Girard, a ki azonban meghalt, mielőtt vele komoly kísérletet tehetett volna. A találmány munkatársa, Barre mérnök tökéletesítette és alkalmazta gyakorlatilag. A jövő fogja megmutatni, mekkora jelentőséggel bír az új találmány.

— **A hónapok nevei.** Európai különböző nemzeti ismételt kísérletet tettek arra, hogy az év hónapjait újabb nevekké jelöljék meg, de azért azt tapasztaljuk, hogy nyugaton majdnem mindenütt azok a nevek vannak használatban, a melyek a rómaiaktól származnak. Az első hat hónap, — április kivételével — istenektől kapta nevét: január Janustól, február Februstól, május Majától és június Junótól; szeptember, október, november és december hónapok elnevezésüket a hónapok sorrendjében elfoglalt helyüktől nyerték a legrégebb rómaiaknál, kiknél az év márciussal kezdődött, úgy, hogy az említett hónapok az év 7. 8. 9. és 10. hónapjai voltak. Ugyanezen okból régebben a rómaiaknál a júliust quintiliusnak, augusztust pedig sextiliusnak hívták és csak később nevezték el az ötödik hónapot Julius Caesar tiszteletére júliusnak, a hatodik hónapot pedig Augustus Octavianus császár tiszteletére augusztusnak. Nagy Károly a hónapokat német nevekké akarta fölcserélni, de az általa indított német nevek ép oly kevéssé örvendettek általános elterjedésnek, mint nálunk negyvenes években divatba jött télhó, tavaszé, nyárutó stb. vagy Bőjt-hava, Szt.-György-hava Kisasszony-hava stb. elnevezések. 1793-ban a francia köztársaság nemzeti konventje új naptárt állapított meg, a melyben a hónapok nevei ekként voltak megjelölve: Hó-hó, eső-hó, szél-hó, csira-hó, virág-hó, rét-hó, aratás-hó, hő-hó, gabona-hó, szüret-hó, kód-hó és déz-hó. De ezeket a neveket tizenkét évi használat után Napoleon parancsára a köztársasági naptárral együtt félretették és visszatértek a régi római nevek. Chinában a hónapokat egyszerűen első, második, harmadik stb. hónapnak nevezik. De e mellett, különösen költeményekben, más neveket is használnak, a melyek a növényvilágból vannak véve. E szerint van Chinában szilvahó, sárgabarackhó, őszibarackhó, paloniahó, gránátalmahó, lilimhó, békakalapuhó, cassiahó, kryzanthenumhó, ibishó, kamliahó és chinomanthushó. Előkelő chinaiak házaiban gyakran találni a hónapokat ábrázoló nagy bronzfigurákat, a melyek a felsorolt virágokat tartják jelvényül a kezükben, még pedig rendszerint tizenhárom ilyen bronzfigura van. A tizenhatodik azt a hónapot jelképezi, melyet minden harmadik évben közbeszúrunk, hogy kiegyenlítsék az évenkénti mintegy tíz napos hiányt, mely a holdévek szerint való számításból a napévekkel szemben előáll. Ezt a tizenharmadik hónapot jelképezi egy vén asszony alakjában ábrázolják, a ki a karján kis gyermeket, a kezében pedig nádbuzogányt tart.

— **A berlini szépség titka.** Nagy ellensége lehet saját társnőinek az a berlini hölgy, a ki nemrég összeallította az alább közölt statisztikát. Szépitőszerek-kereskedők által rendelkezésére bocsátott

adatok alapján igen kompromittáló adatokat gyűjtött arról, hogy a berlini nők mi mindent használnak szépségük öregbítésére. E szerint az erre való berlini kereskedésekben eladnak naponta: 202 kilogramm rizsport, 117 kilogramm pirosítót, 61¹/₂ kilogramm szemöldök festéket, 50 kilogramm ajakirt, 29 kilogramm glicerint és 15 kilogramm coldcreamet. A berlini hölgyek tehát szépségük megővésére évenként 73.430 kilogramm rizsport, 42.705 kilogramm pirosítót, 22.356 kilogramm szemöldökfestéket, 18.250 kilogramm ajakirt, 10.865 kilogramm glicerint és 5775 kilogramm coldcreamet használnak el. Ez pedig évenként összesen 173.681 kilogramm, azaz 1736 métermáza szépitőszerek. És ugy latszik, hogy ez még mind kevés, mert a berlini hölgyek — tisztelet a kivételnek — nem a leghiresebbek szépségükről.

Irodalom.

— **Az ugorok-idény** már csak a legendák sorába tartozik. A kánikulla dacára eseménydus napokat élünk, mikor egy művelt ember sem nélkülözheti a mindennapi újságolvasást; kivált mikor azt maga után küldheti, bármerre utazik, furdózik. Legalkalmasabb e célra a „Pesti Hírlap”, mint a mely ma napilapjaink közt kétségtelenül a legtartalmasabb. Annyi benne a tárca, kis cikk, nagy cikk, mulattató karcolatok, csevegések s oly gazdag a törvényszéki és hírvivata, mint egy más lap-társáé sem. Azonfelül minden szenzációsabb eseményről a legterjedelmesebb sürgöny-tudósításokat hozza. Ezt persze csak rendkívül elterjedése folytán teheti. De meg is érdemli a pártolást, mert a mellett, hogy a legjobb lap, ugyszólván a legolcsóbb is: egy óra 1 frt 20 kr., negyedére 3 frt 50 kr. Az előfizetés a „Pesti Hírlap” kiadóhivatalába (Budapest, V., Nádor-utca 7. sz.) küldendő. Ugyanonnét mutatónyomokat is lehet kérni; egy hétig ingyen és bérmentve küldenek mindenkinek

REGÉNY-CSARNOK.

A boszorkány.

— Siciljai regény. — 26. közi.

Palmieri szemeit eltakarja kezével s gyorsan letörli az izzadtságot, mely nagy cseppekben gördül le homlokáról, majd magával vonván Giovanni-t néhány lépésnyire a csoporttól, félelemmel s gunnyal vegyült hangon folytatja:

— Oh! ami ezt illeti, az egy egész történet. Az, a kiról kérdezősködöl, örült. Neje, — folytatja a kapitány, mely lélekzetet véve, — neje virágokat árult az idegeneknek. Csinos teremtés volt, becsületemre! fehér arca s fekete haja egészen megigéztek. A Sarrasinok vére folyt ereiben. És minő szép szemei voltak! Nagyok és fénylők, mint a csillagok. Egy szóval, e nő valóságos gyöngy volt. Még egy szentet is a pokolra vitt volna. Jó drágán fizetém bokrétaikat, azon örömről, hogy mosolyogni s fehér fogait fényelni lássam; de nem szabadott derékon fogni őt, mert védjeül rögtön tör villámlott kezében. Röviden, szerelmes lettem belé, annyira, hogy éjjel róla álmodám, s szolgálatom alatt szórakozott valék. Ez nem tarthatott sokáig így. Jól tudtam, hogy férje nappal nem törődik vele, és hogy csak éjjel látják egymást kicsiny szobájukban; elhatároztam véget vetni a dolognak. Hiába kísértém meg vonzalmat ébreszteni benne irántam. Dacolt velem, kegyetlenségét annyira vitte, hogy néha virágokkal kínált meg, s míg kezemmel utánok akarék nyulni, megvető kifejezéssel hagyott el.

— Le kellett volna mondania ezen önhöz méltatlan nőről, — szakította félbe Giovanni; — egy virágárusnő!

— Lemondani róla! — felelé Palmieri nevetve. — Lemondani róla, hogy Girgenti egész katonaságának és nőközönségének neveltség tárgyaul szolgáljak! én, ki előtt még a legerényesebb hölgy is letevé fegyverét! Lehetetlen volt! Jobban intéztem el az ügyet. Egy este a szép asszonyt két katonám által lakásomra hozattam. Hiába sirt, kiáltott, védte magát, hiába játszotta Lucrétia szerepét; szépsége csak annál ingerlőbb volt előttem. Különböz megváltam győződve, hogy mindez csak tettetés. Csakhamar látván, hogy így célt nem ér, más hurkot kezdett pendíteni. — Közeledett felém. Nem igen bíztam benne; volt gondom rá elragadni törét, s a kis asztalon, melyen vacsoránk volt feltálva, nem volt több kés. „Megesküdtél tehát valóban, hogy maitressévé tesz önkényed, vagy erőszak által?” kérdé tőlem. — Igen, feltettem magamban, felelé én, — és én megszoktam tenni azt, a mit elhatároztam, kedvesem. — „Jól van, — mondá ő; — szeretem az önhöz hasonló embereket. Azt akarja, hogy va-

csinos nyakkendő, lakk topán, fehér, vagy színes inggallér, szóval a divat néhány hizelgő szép szó kíséretében; vagy szemforgatások, hosszú sohajok pikáns históriák elbeszélése közben. Ennek mindannyian elismeréssel hódoltunk.

Attértünk más tárgyra.

A sportegyletek működésének hatásai képezték tüzetes megbeszélésünk tárgyát. Legelőször a *korcsolyázó és csolnakázó* egyletek.

Az eddig hallgatag fiatal barátunk, ki fanyar képpel, némán ült közöttünk, kezdett érdeklődést tanusítani. Hozzászólt a tárgyhöz:

— Ugy látom uraim, most már kezdenek egész komolyan foglalkozni a sportkérdéssel, azért bátorodom én is egy kérelemmel önök elé járulni, ha azt meghallgatnák.

Nemileg sértődve ugyan a föltevés és gyanúsítás miatt, — a miért eddigi beszélgetésünket ezen szavaival haszontalanoknak nyilvánította és csak tréfának vette — közös akarattal elhatároztuk, miután ugys kitelik a hosszú éjszakából, hogy meghallgatjuk.

Látva a helyreállt nyugalmat és a felizgatott kedélyek lecsillapodását, előterjesztette kérését.

— Van nekünk — ugymond — néhány magamkorabeli fiatal embernek egy mostoha gyermekünk, ki néhány évvel ezelőtt született. Gyönyörű gyermek volt, ki szépen indult fejlődésnek, s csakhamar ismerősei elkényeztetett kegyencévé lett. Felruháztuk, dédelgettük, kedvét kerestük, hizelegtünk neki s büszkeségünk volt. Időközben mindennek dacára ruhái foszladoztak, kezdett beteges lenni, hervadt napról-napra. Jó barátai, kik eddig támogatták,

elfordultak tőle, s most végvonaglásában vergődik. Arra kérem tehát önöket, mentsek meg életét, vegyék le vállainkról a felelősség terhét. Önök okosabbak, tapasztaltabbak, hátha segíthetnének rajta!

Általános lelkesedéssel ígértük meg, hogy megteesszük. Másnap egész hévvel hozzá is fogtunk ígértünk beváltásához. Keblünkre fogadtuk a gyermeket s hozzá fogtunk annak gyógykezeléséhez. Mindenki akart egy kis jogot formálni a dicsőséghez, tehát kiosztottuk egymás között egyenlően a feladatot.

Ismerik önök az igék alakj felosztását *cselekvő, szenvedő* s *álszenvedő* alakokra? Nos, hát mi is az igék szerint lettünk osztályozva: *cselekvő, szenvedő* és *álszenvedő* tagokra.

Feladatát mindenki — a szenvedők kivételével — egyenlő hévvel teljesíti, t. i. nem tesz senki semmit. Pedig a cselekvőknek jutott a legcsekélyebb, a szenvedőknek a legnagyobb feladat osztályrészévé, mert minden félévben megkapják a felszólítást a „*Szentesi korcsolyázó és csolnakázó egylet*”-től, hogy: „N. N. tag felhivatik, miszerint 2 frt 50 kr. félévi tagsági díját fizesse be.”

S az alakuló gyűlés óta csak ilyenkor, vagy ha az álszenvedő tagok lamentációját halljuk, hogy: „hiába fizetünk!” (tényleg pedig még semmit sem fizettek) jut eszünkbe, hogy: „ni-ni, van nekünk még egy mostoha gyermekünk is, ki nemsokára elpályáztat az élők sorából, ha ilyen gondviselésben részesül.”

Igy vagyunk mi már *öreg*ek egyéb dolgokkal is.

Don Quisotte.

csoráljak önnel; jól van, beleegyezem. Carini majd vár rám. Oh a férjeknek meg kell szokni az ilyet* mondá és nevetve ült mellém. Te beláthatod, hogy boldog voltam. Vacsoránk igen vígan folyt le, becsületemre! csokolám kis virágillat által elárasztott kacsóit. Ő legkevésbé sem állt ellent, s én örülhettem merész elhatározásom sikerének. Néha mindazáltal szórakozottnak látszott; de ha figyelmeztettem erre, nevetve töltte meg poharamat; ő, maga is ivott egy: csinos sicíliai dalt dudolva, s már előre láttam a pillanatot, midőn a vacsora végeztével a szép Mária Rosa karjain közé fogja vetni magát, mondván: „Szeretlek! szép kapitányom.”

(Folyt. köv.)

Apróságok.

A légátus és mendikáns.

Légátus állított be egy tehetős falusi urhoz a husvét napokra. Egyik ebéd végével egy egész sajtot hoznak be s a háziur tiszteletből a légátusnak nyújtja megkezdés végett.

— Hol parancsolja tekintetes ur, hogy megkezdjem? — kérdi a légátus.

— A hol tetszik kérem, — felelt a háziur előzékenyen.

— Ugy hát kegyes engedelmevel majd csak a kollégiumban kezdem meg, — feleli a találékony diák, s oda adta az egész sajtot elpakolás végett a vele lévő mendikánsnak.

*

Hadgyakorlaton.

Tiszt: „Alljon elő önkéntes Krigli Bence! Mondja még nekem, hogy ha az ellenség ott van a hegyen s maga egy századdal előrenyomulva, eléri ott az út végén a sörházat, mit csinál akkor? Tovább nyomul-e vagy ott foglal állást?

Önkéntes: Ott maradok s nem megyek tovább.

Tiszt: Miért?

Önkéntes: Mert ott kitűnő sört mérnek.

*

Furfangos diákok.

Egy nagyon fősvény paphoz szállt a mendikáns és suplikáns diák. Estve, midőn a konyhába kitergették a szalmát számukra éjjeli fekhelyül, az egyik feltekintve a kürtőre, ott egy sonkát pillantott meg, a melyet kifüstölésre akasztottak oda.

A diák kérdésére, hogy mi legyen az? a pap migy felelt:

— Ez, fiam, a szent lélek!

Réggel korán akkor tekint ki a pap, midőn a két diák búcsút mondott a kapufélfának. Az egyik hóna alatt valami nagyobb tárgyat rejtegetett.

A pap utánok kiáltott:

— Hé atyafiak, nem félnek ily korán útnak indulni?

— Nem mi, tisztelendő ur, hiszen velünk van a szent lélek!

A pap csak későn vette, észre, hogy rászedetett.

Nyilt-tér.

(E rovatban közöltékért nem felelő a szerk.)

A „Szentesi Lap” legutóbbi (vasárnap) számának Nyilt-terében Lázár Dávid aláírásával egy közlemény jelent meg, mely olybá tüntet fel engem, mintha én Lázár Dávid szikvizes üvegeit, vagy syffonjait céltudatosan eltulajdonítottam volna.

L. D. maga is azt mondja, hogy ez az ügy a bíróság előtt van; ha ez áll, sem az ő részéről, ki panaszos, még kevésbé a magam részéről, ki — szerinte — panaszlott vagyok, nem tartom ildomosnak a bírósági határozat elé vágni és nyiltterezéssel e határozatot befolyásolni, mely egyedül hivatott annak elbírálására: vajjon ama szikvizes üvegek és syffonok eltulajdonítottak-e általam, vagy tudtom és akaratom ellenére voltak-e gyárhelyiségemben? — A nyilttéri közlemény ezen részére tehát semmi szavam.

Azonban a közlemény befejező pontjára, melyben L. D. azt mondja: „A tolvajt kár védeni, — igenis van szavam és pedig az, hogy a hol egyáltalán tolvajokról beszélnek, ott Lázár Dávidnak hallgatnia kell, és ha a düh helyett most is a józan ész vezette volna, bizonyára így is eszelecszik. — Mert az a Lázár Dávid, kinek üzlettársa elleni üzemei köztudomás szerint nagyon is jellembevégek voltak, az a L. D., ki hitelezőinek rútt kijátszásával idegen cég alatt ül most is sajátjában (Lásd nyilttéri közleményében saját bevallását, mely szerint állítólag a más tulajdonát képező szikvizgyár most érkezett új üvegei is „L. D.” betűkkel vannak jelezve), az a Lázár Dávid nem lehet illetékes soha annak elbírálásában, hogy ki a tolvaj, ki nem? S tőle azt, hogy tolvajnak nevezett, saját múltja után még sértésnek sem vehetem.

Ennyit a Lázár Dávid tolvajkiáltására.

Szentes, 1889. július 29.

Fischer Albert,
szikvizgyáros.

OLASZ

!!Vörös-kereszt sorsjegyek!!

Huzás augusztus 1-én!

Főnyeremény 15,000 lira.

Kaphatók részletfizetésre, és pedig:

2 darab 36 havi 1 forint 40 krjával,

3 darab 36 havi 2 forint 10 krjával

3-3

a szentes-vidéki takarékpénztárnál.

Fischer Győző

városligeti testgyógyászati és hidegvizgyógyintézete Budapesten,
Hermína-ut 1525.

(Ezelőtt dr. Fischhoff-féle vizgyógyintézet.)

Az intézet gyönyörű parkban, emelkedett helyen fekszik. Berendezése első rangú, a lakásokról, kényelemről, szórakozásról mindenképen gondoskodva van. Levegője, vize kitűnő. A gyógyintézetben gyógyítják mindenféle ízületi és csontbaj, gyuladások, ficamodások, törések, izület merevülés, zsugorodás, csontgörbülések, a térd és láb sofele elferdülése, hátgerinc görbülések, tyukmell, ferdényak, vesesületett ficamodás. A végtagok viszértágulása, vastagodása. — A hátgerinczsorvadás (tabes dorsalis) Chargotnak, a hírneves párisi tanárnak legújabb elvei szerint és fűző által is sikerrel gyógykezeltek.

A hidegvizgyógyászati osztályban minden ilyen kezelést igénylő beteg felvétetik. A betegek bentlakók vagy bejárók. — Prospektus ingyen.

Hozzám intézett írásbeli felhívások ajánlva küldendők.

Pályázati hirdetmény.

Szentes városánál lemondás folytán üresedésbe jött s 500 forint évi fizetés és 150 forint fizetési pótlékkal javadalmazott **közpénztári ellenőri állás** az 1886. évi XXII. tc. 84. §-a értelmében az 1890. évi május hónap foganatosítandó általános tisztújításig, a városi képviselőtestületnek f. hó 29-én tartott határozatából kifolyólag betöltetni határozott, — felhívtnak az ezen állásra pályázni kívánók, hogy a fent hivatott törvény 73. és 75. szakaszai értelmében választhatóságukat, képességüket és erkölcsi viseletüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket Szentes város polgármesteri hivatalánál f. évi **aug. hó 10-éig** nyujtsák be; megjegyeztetvén, hogy ezen ellenőri álláshoz 1000 forint hivatali óvadék szükségeltetik.

Szentes, 1889. július 29-én.

Sarkadi N. Mihály,
polgármester.

Nád eladás!

Eszes Máttyás teési majorjában kitűnő minőségű

tetőnek való nád

kapható. A venni szándékozók értekezhetnek a majorsági gazdával.

1-3

ÉRTESÍTÉS

Van szerencsénk értesíteni a n. é. közönséget, hogy **társaságunk képviselőt Szentes város és vidékére kiterjedő hatáskörrel**

Hoffmann Jakab urra
ruháztuk.

Ajánljuk őt a n. közönség becses bizalmába.

1-2

MAGYAR-FRANCIA
biztosító részvénytársaság.

Kitűnő minőségű

csongrádi fehér bor

500 literes hordókban, jutányos áron kapható

Hönigsfeld Ignácnál

III. t. 247. sz. a.

Szentes, 1889. Nyomatott Sima Ferencz gyorsajtóján.

Pályázati hirdetmény.

Szentes város hatóságánál lemondás folytán üresedésbe jött s 700 forint évi fizetés és 200 forint fizetési pótlékkal javadalmazott **közpénztárnoki állás** az 1886. évi XXII. tc. 84. §-a értelmében az 1890. évi május hónap foganatosítandó általános tisztújításig, a városi képviselőtestületnek f. hó 29-én tartott határozatából kifolyólag betöltetni határozott, — felhívtnak az ezen állásra pályázni kívánók, hogy a fent hivatott törvény 73. és 75. szakaszai értelmében választhatóságukat, képességüket és erkölcsi viseletüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket, Szentes város polgármesteri hivatalánál f. évi **aug. hó 10-éig** nyujtsák be; megjegyeztetvén, hogy ezen pénztárnoki álláshoz 1600 forint hivatali óvadék szükségeltetik.

Szentes, 1889. július 29-én.

Sarkadi N. Mihály,
polgármester.

ifj. Bartha Jánosnak

kitűnő minőségű saját termésű

ó b o r a

1-3

van nagyobb mennyiségben eladó.

Legjobb üdítő ital **ROHITSI** Hatásos gyomor-bajellen.

SAVANYUVIZ

„Tempel-forrás”

A **rohitsi savanyuviz** a legnépszerűbb és legkeresettebb savanyuvizek egyike, és mint **gyógyszer**, tapasztalat szerint felemulhatatlan hatású emésztési zavarok, étvágyhiány, gyomor- és bélhurut eseteiben, az ivarszervek hurutainál, a máj-, lép- és epehólyag bajainál, aranyérvénél, tulságos hájképződésnél és sápkóránál. Azonkívül a legkellemesebb ízű ital, s **váltóláz** vidéken a legjobb óvszer e betegség ellen.

8-12

Kapható Szentesen:

SZÉPE KÁROLY kereskedésében.

Legjobban ajánlható.

Kiváló orvosi tekintélyek által mint kitűnő, elismert s ezidő szerint legolcsóbb

ásványviz. Az étvágyat

gerjesztő és emésztést elő-

mozdító hatással bír. nyál

és kinövés oszlató, va-

lamint gyomor ba-

jok, légzési szer-

vek, máj, vesé

és vizeleti

betegségeknél

folyton

sikerrel

használtatott.

Kapható:

Soós Albert

urnál

Szentesen.

3-6